

Zpravodaj obce Lubník

www.lubnik.cz
MK ČR E 22470

LÉTO

Teplo, slunce, koupaliště,
les, houby, mraveniště,
hrábě, kompost, sekačka,
lopata, písek, míchačka.

Kraťasy, sukně, plavky,
ženich, nevěsta, vdavky,
pláž, dovolená u moře,
kachny, husy, slepičáky na dvoře.

Pouť, střelnice, kolotoče,
Sázava, Berounka prostě co teče,
žně, kombajny, řepka,
z komárů mě klepne pepka.

Terasa, gril, masíčko,
v kurníku od slepičky vajíčko,
prázdniny, kolo, tábor,
na sběr rybízu nábor.

Charakter slov výše, ten je prostý,
přijde léto, je to hustý,
pro mnohé je léto spása,
slunce, teplo prostě krása.

Vyplní ho každý po svém,
prací, rodinou či se psem,
hlavně ať už je to tu,
už nechci rampouch u nosu.

Petr Janeček

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

VÝPIS USNESENÍ č. 3/2026 ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE ZE DNE 25. 05. 2026

Usnesení č. 22/2026

Zastupitelstvo obce Lubník určilo ověřovateli pana Jakuba Karla a pana Petra Janečka a zapisovatelem Martina P. Totuška.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 23/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo program zasedání dne 25. 05. 2026.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 24/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo kontrolu usnesení ze zasedání zastupitelstva obce ze dne 30. 03. 2026.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 25/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo přijetí účelového úvěru až do výše 8.000.000 Kč s proměnnou úrokovou sazbou s konstrukcí 3M Pribor + pevná přírážka 0,26 % p.a., se splatností nejpozději do 31. 12. 2034, a to na úhradu výdajů spojených s financováním projektu „DČOV

Lubník“, uzavřeného s Českou spořitelnou a.s. IČO 45244782.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 26/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo rozpočtové opatření č. 5 k rozpočtu obce na rok 2026:

- ▶ snížení výdajů ve výši 156.000 Kč v paragrafu 4339 – ostatní sociální péče v položce 6121 – stavby;
- ▶ navýšení výdajů ve výši 156.000 Kč v paragrafu 3613 – nebytové hospodářství, v položce 5171 – opravy a udržování.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 27/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo rozpočtové opatření č. 6 k rozpočtu obce na rok 2026:

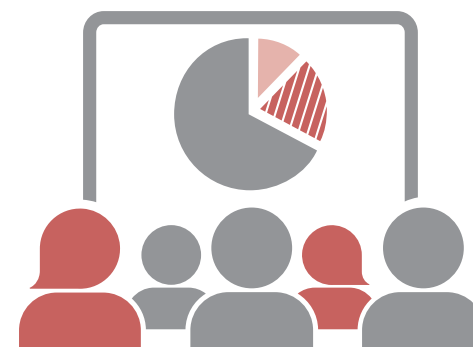
- ▶ navýšení výdajů ve výši 8.000.000 Kč v paragrafu 2321 – odvádění a čištění odpadních vod a nakládání s kaly, v položce 6121 – stavby.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 28/2026

Zastupitelstvo obce Lubník podle článku IV. odst. 1 Pravidel pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu mimo režim zákona rozhodlo o výběru zhotovitele „Úprava napojení místní komunikace na silnici II/315“, kterým je společnost Ekosis spol. s r.o., Na Křtaltě 980/21, 789 01 Zábřeh; IČO: 41031024.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 29/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo Ceník poskytovaných služeb obcí Lubník dle přílohy č. 2 s platností od 01. 06. 2026.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 30/2026

Zastupitelstvo obce Lubník se v souladu s ust. § 39 odst. 11 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, seznámilo se schváleným závěrečným účtem Dobrovolného svazku obcí Mikroregion Severo-Lanškrounsko za rok 2025, a to včetně zprávy nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření svazku za tentýž rok.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

Usnesení č. 31/2026

Zastupitelstvo obce Lubník schválilo záměr směny pozemkových parcel s finančním vyrovnáním dle přílohy č. 3.

Výsledek hlasování: 7 x PRO

CHODNÍK K DOLNÍ ZASTÁVCE V LUBNÍKU

V říjnu minulého roku zadala obec zpracování studie proveditelnosti na úpravu stávající křižovatky silnic ve spodní části obce směrem na Tatenici a Žichlínek číslo II/315 a III/31517. Naším cílem byla úprava stávajících autobusových zastávek a pěších tras v okolí křižovatky a zvýšení bezpečnosti na vjezdu do obce ze směru od Tatenice. Zhotovitelem byla společnost Laboro ateliér, s. r. o. z Chocně. Vypracováno bylo několik variant, z nichž po konzultaci s dotčenými orgány (zejména s Policií ČR), bylo odsouhlaseno následující řešení, které aktuálně pokračuje zpracováním projektové dokumentace k povolení stavby. Pokud vše půjde dle předpokladů a bude získáno pravomocné stavební povolení, bude v letošním roce podána žádost o dotaci a realizace by mohla proběhnout již v příštím roce.

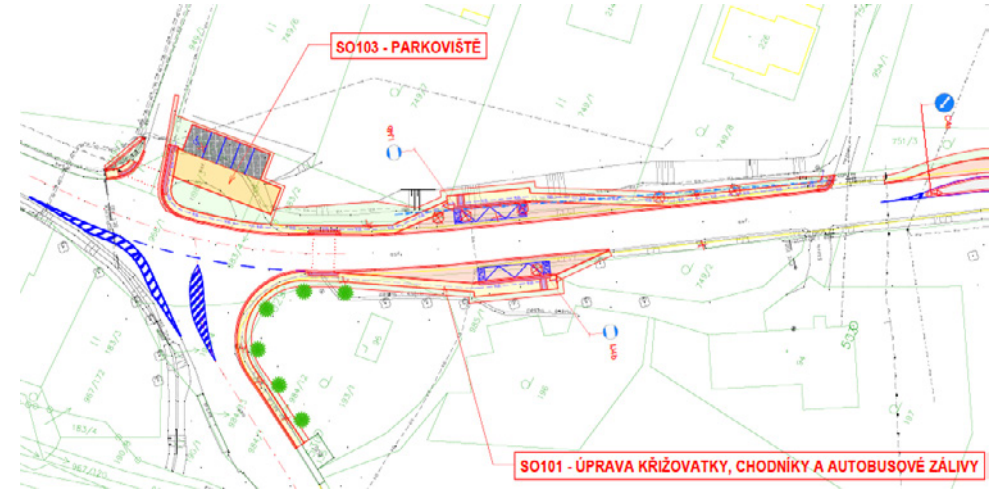
Po obou stranách silnice II/315 ze směru od Tatenice jsou navrženy nové autobusové zálivy s nástupištěm, na které navazuje chodník, který je dále veden směrem do centra obce Lubník a napojuje se na stávající chodník v místě za křížením s místní komunikací. Mezi autobusovými zálivy je zřízeno místo pro přecházení přes silnici II/315. Z druhého nástupiště navazuje chodník po stávající autobusové záliv s přístřeškem u autobusové zastávky Lubník, odb. Žichlínek, který bude zrušen. Stávající plochu, která v současnosti slouží pro zastavování a otáčení autobusů a jiných vozidel, kterou však nelze dle

platných norem dále využívat, bude v rámci stavebního záměru rekultivována a ozeleněna. V části této plochy je navrženo nové parkoviště pro osobní vozidla. V rámci projektu je navrženo posunutí stávajících dopravních značek „Obec“ a „Konec obce“ ve směru na Tatenici.

Na vjezdu do obce byl na silnici II/315 také navržen dopravní ostrůvek, který zajistí vybočení jízdního pruhu silnice a s tím dojde ke zklidnění dopravy na vjezdu do naší obce směrem od Tatenice, o této realizaci bude obec jednat s Pardubickým krajem. V rámci studie bylo řešeno i pokračování chodníku podél silnice III/31517 ve směru na Žichlínek, které dle finančních možností bude řešeno v další etapě a mimo jiné vyžaduje i výstavbu nové lávky přes Lubnický potok.

Text: Martin Prokop Totušek

DOMOVNÍ ČISTÍRNY ODPADNÍCH VOD V LUBNÍKU

Projekt vybudování domovních čistíren odpadních vod (DČOV) v naší obci pokračuje od fáze projektování a příprav k samotnému zhotovení. Zahájení realizačních prací je předběžně plánováno na červenec letošního roku. V současné době ještě probíhá jednání ze strany zhotovitele směrem k subdodavateli zemních prací. V nejbližší době se uskuteční další schůzka, na které by měly být upřesněny termíny i organizace realizace.

Od poslední informace došlo k několika důležitým krokům. Zastupitelstvo obce Lubník schválilo přijetí účelového úvěru až do výše 8 milionů korun na financování projektu „DČOV Lubník“. Úvěr byl

sjednán s Českou spořitelnou, a.s., se splatností nejpozději do 31. prosince 2034.

Současně byla podána žádost o dotaci z Pardubického kraje. Máme informaci, že projekt byl k podpoře doporučen. Oficiální rozhodnutí však bude známo až po schválení příslušným orgánem Pardubického kraje.

O dalším vývoji projektu a přesném harmonogramu prací budeme dotčené občany průběžně informovat.

Text: Eliška Čapková

PŘÍPRAVY MÍŘÍ DO FINÁLE, OTEVŘENÍ JABLŮŇKY SE BLÍŽÍ!

Dětská skupina Jablůňka Lubník se milovými kroky přibližuje svému otevření, které je naplánováno na 13. července. Je až neuvěřitelné, jak rychle uplynulo posledního půl roku příprav. Nyní už jsme skutečně ve finále a dokončujeme poslední práce, abychom mohli přivítat první děti v novém a bezpečném prostředí.

Prostory skupinky už dávno nejsou jen prázdnými místnostmi. Každá z nich získala svůj nábytek a vybavení, nakoupeny byly hračky, didaktické pomůcky, ložní prádlo, vybavení kuchyně i dekorace, které celý prostor příjemně oživují. Naším cílem bylo vytvořit místo, kde se budou dobře cítit děti, rodiče i personál. Při zařizování jsme vsadili na světlé pastelové odstíny zelené a oranžové, které se stanou charakteristickými barvami Jablůňky i do dalších let.

Velké poděkování patří členům lubnického nohejbalového oddílu, kteří nám

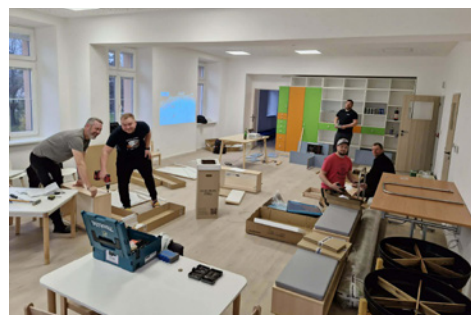

výrazně pomohli s montáží nábytku. Tato první „jablůňková brigáda“ znovu ukázala, že v Lubníku si lidé umějí navzájem pomáhat a společně přiložit ruku k dílu, když je potřeba.

Kromě samotného vybavování jsme v uplynulých týdnech uspořádali den otevřených dveří pro děti i informační schůzku pro rodiče. Současně probíhají také všechny potřebné administrativní kroky a přípravy, aby bylo vše v souladu s požadavky a připraveno na zahájení provozu.

Před námi už zbývá jen posledních několik kroků. Jablůňce přejeme, aby do svého života vykročila tou správnou nohou, našla si spoustu usměvavých dětí, spokojených rodičů a stala se místem plným radosti, přátelství a krásných dětských zážitků.

*Text: Eliška Čapková
Foto: Martin Prokop Totušek*

ZAHRADNÍ SLAVNOST V DĚTSKÉ SKUPINĚ

V neděli 7. června se v dětské skupině Jablůňka uskutečnil den otevřených dveří pro veřejnost, který byl pojatý jako veselá zahradní slavnost. Příjemné prostředí hřiště za obecním úřadem se na jedno odpoledne proměnilo v malý dětský festival plný her, zábavy, dobrého jídla a milých setkání.

Návštěvníci si měli možnost prohlédnout prostory dětské skupiny vlastním tempem a seznámit se tak s novým prostředím. Po celou dobu byly k dispozici pečující osoby, které ochotně odpovídaly na dotazy rodičů a poskytovaly informace o fungování dětské skupiny.

Velký úspěch sklidilo připravené občerstvení. Nechyběly především výborné jablečné buchty, které s láskou napekly místní ženy z Klubu důchodců. Děti si mohly vyrobit vlastní domácí limonádu podle své chuti, zatímco dospělí ocenili točenou limonádu a odpolední kávu.

Bohatý program potěšil především nejmenší návštěvníky. Děti s nadšením využívaly pískoviště, odrážedla i další herní prvky na hřišti. Společně s rodiči si také mohly opékat párky a užívat si pohodovou

atmosféru slunečného odpoledne. Pomyslným vrcholem celé akce bylo divadelní představení Smolíček a Jezinky, které přijelo zahrát Divadlo Kejkle z Brna.

Celý Den otevřených dveří se nesl v přátelském, pohodovém a komunitním duchu. Návštěvníci si odnesli nejen příjemné zážitky, ale také možnost lépe poznat prostředí Dětské skupiny Jablůňka a její každodenní fungování. Poděkování patří všem, kteří se na přípravě a organizaci akce podíleli a pomohli vytvořit krásné odpoledne pro děti i jejich rodiče a všechny ostatní návštěvníky.

*Text: Eliška Čapková
Foto: Martin Prokop Totušek*

JSME RÁDI, ŽE MŮŽEME INSPIROVAT!

Místní akční skupina Lanškrounsko hostila dvoudenní cykloexkurzi starostů z Mikroregionu a MAS Bystřička. Jsme rádi, že i my jsme mohli být součástí sdílení zkušeností a dobré praxe v oblasti dotační politiky obce a uskutečněných projektů.

Během společně stráveného času představil pan starosta v krátké prezentaci projekty, které jsme v naší obci prostřednictvím MAS Lanškrounsko a dalších zdrojů realizovali. Poté účastníci nahlédli do nové dětské skupiny, místního sálu a na závěr si prohlédli prostory hasičské zbrojnice a hasičskou techniku. Tímto děkujeme za ochotnou prezentaci našim hasičům.

Vzájemné setkávání, předávání zkušeností a navazování kontaktů považujeme za

velmi důležité. Je to cesta, jak se vzájemně obohacovat a inspirovat. Můžeme být právem hrdí, že i naše malá obec má co předat a ukázat!

*Text: Eliška Čapková
Foto: Radka Štovičková*

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 26. 4. 2026 proběhlo v zasedací místnosti OÚ slavnostní uvítání nových občánků do života. Pozvání přijali Jana Totušková a Martin Prokop Totušek se synem Augustinkem a Sára Chládek a Milan Chládek se synem Noem. Po zahájení a projevu místostarostky, přivítaly nové spoluobčánky místní děti recitacemi. Rodiče přistoupili k podpisu v pamětní

knize, přičemž své děti položili do kolébky, kde již čekaly sudičky, aby jim popřály do života. Následovalo předání dárků od obce Lubník, osobní blahopřání a společné focení.

*Text: Hana Břejšová
Foto: Martin Janský*

VINNÉ LADĚNÍ POTŘETÍ: VEČER PLNÝ SKVĚLÉHO VÍNA, HUDBY A PŘÍJEMNÉ ATMOSFÉRY

V pátek 15. května se na místním sále uskutečnil již 3. ročník oblíbené společenské akce Vinné ladění, která si za dobu svého konání získala řadu příznivců. Také letos přilákala milovníky vína i všechny, kteří si chtěli užít příjemný večer ve společnosti přátel, dobré hudby a kvalitních moravských vín.

Letošní ročník přinesl několik změn. Na rozdíl od předchozích let se nejednalo o řízenou degustaci, ale o volný vinný košt. Každý návštěvník si mohl v rámci vstupenky vybrat tři vzorky vína podle vlastních preferencí a chutí.

Stejně jako v minulých letech byla partnerem akce vinotéka Poklady z Moravy, která představila pestrý výběr kvalitních vín z moravských vinic. Po celý večer byl návštěvníkům k dispozici majitel vinotéky pan Jakub Martinec, jenž ochotně odpovídal na dotazy, přibližoval jednotlivá vína a pomáhal s výběrem těm, kteří si nebyli jistí, po kterém vzorku sáhnout. Díky jeho zkušenostem a vstřícnému přístupu si každý mohl najít víno přesně podle své chuti.

Příjemnou atmosféru večera podtrhla cimbálová muzika CML ze Šumperka, která svým vystoupením dodala celé akci pravou moravskou náladu. K vínu neodmyslitelně patří také vhodné občerstvení. Na stolech byly proto připraveny výborné sýry ze zemědělské školy z Dolního

Třešňovce, které se s nabízenými víny skvěle doplňovaly.

Jak se večer postupně přehoupl do pozdních hodin, formální část programu vystřídala uvolněná zábava. Přátelská setkání, živá hudba, dobré víno a příjemná nálada vytvořily prostředí, ve kterém se nikomu nechtělo domů. Neformální afterparty tak pokračovala až do ranních hodin. Třetí ročník Vinného ladění opět potvrdil, že podobné společenské akce mají v naší obci své pevné místo.

Text a foto: Eliška Čapková

VYHODNOCENÍ JARNÍHO KOLA SOUTĚŽE STAŇ SE YOUTUBEREM

V naší jarní výzvě nás zajímalo, zda se někdo z naší obce věnuje natáčení videí na YouTube, případně Instagram, nebo zda si někdo odvážný tuto novou výzvu vyzkouší. Vyhlásili jsme, proto soutěž, kde bylo hlavním námětem video o svém koníčku. Zjistili jsme, že to byl úkol nelehký, a že se pravděpodobně této činnosti mnoho lidí nevěnuje, nebo že je těžké jít s kůží na trh. Jeden odvážný se však našel a o své zálibě nám video poslal.

Jonáš Šembera nás vzal na ochutnávku z rybářského prostředí. Rybolovu se věnuje již několik let a čím dál tím více této zálibě přichází na chuť a snaží se v ní zdokonalovat a držet krok s moderními metodami lovu. Tento sport je v současné době velmi oblíbený, dříve patřily rybníky několika málo nadšencům, avšak v dnešní době, s rozvojem soukromých revírů se stále více popularizuje. Otázkou zůstává, zda je to správně. Na druhou stranu se jedná o smysluplné trávení volného času na čerstvém vzduchu, budování vztahu k přírodě a odpovědný přístup směrem ke zdraví ryb. Moderní rybaření nezahrnuje jenom lov, ale také šetrné zacházení a manipulaci s rybou. Pro ryby se kupují různé podložky a vaničky s matrací, kde je ryba v bezpečí. Ihned po vytažení z vody se vyprostí háček, případné rány se vydezinfikují a ošetří a ryba se po vyfocení ihned pouští ze saku do vody. Po celou dobu je

polévána vodou a není vypuštěna dříve, než se sama rozplave. Tomuto druhu lovu se říká chyt' a pušť. Této tematice se věnuje mnoho Youtuberů, kteří představují novinky z rybářského prostředí a různé techniky lovu, a že jich není málo! O inspiraci a rybářské vzory pro začínající rybáře opravdu není nouze.

Tímto děkujeme za příspěvek i odvahu, kterou samozřejmě jako vždy odměníme!

Pro nadcházející období jsme připravili ryze letní téma, které by mohlo zaujmout. Bude rádi, pokud nám do Lubníka pošlete pozdrav z Vaší dovolené, nebo nám dáte tip na nějaký pěkný výlet, který se může stát inspirací i pro ostatní. Neváhejte se proto zapojit!

Text: Eliška Čapková

Foto: Jonáš Šembera

NOVÉ KABINY A MULTIFUNKČNÍ HŘIŠTĚ - IDEÁLNÍ MÍSTO PRO SPORT I SPOLEČENSKÉ AKCE

V loňském roce byl v našem sportovním areálu dokončen nový objekt kabin, který významně rozšířil možnosti využití místního hřiště. Přestože byly kabiny primárně vybudovány jako zázemí pro sportovní aktivity, od samého začátku bylo cílem vytvořit prostor, který bude sloužit celé obci a najde využití při nejrůznějších společenských událostech.

Nové kabiny nabízejí moderní a komfortní zázemí. K dispozici je prostorná společenská místnost vybavená lednicí a výčepním zařízením, která je vhodná pro pořádání rodinných oslav, narozeninových setkání, výročních akcí, posezení s přáteli nebo menších firemních a spolkových akcí. Součástí objektu jsou také toalety a sprchy, které zajišťují pohodlí návštěvníků po celý průběh akce.

Velkou výhodou je také venkovní pergola

navazující přímo na budovu kabin. Ta poskytuje příjemné posezení na čerstvém vzduchu a v kombinaci s připravenými sety k sezení vytváří ideální prostředí pro letní oslavy, grilování nebo neformální setkání. Díky umístění v areálu hřiště mají návštěvníci dostatek prostoru pro odpočinek i aktivní trávení volného času.

Bezprostředně vedle kabin se nachází nové multifunkční sportovní hřiště, které výrazně rozšířilo možnosti sportovního využití v naší obci. Hřiště je uzpůsobeno pro širokou škálu sportů, mezi které patří tenis, fotbal, basketbal, volejbal, nohejbal a další pohybové aktivity. Sportovní zázemí tak může být příjemným zpestřením jakékoliv pořádané akce. Děti i dospělí si mohou zasportovat, uspořádat přátelský turnaj nebo si jednoduše užít aktivní odpoledne.

Rádi bychom proto upozornili všechny občany, že objekt kabin je možné po předchozí domluvě využít také pro soukromé akce. Pokud hledáte vhodné místo pro rodinnou oslavu, setkání s přáteli, oslavu životního jubilea nebo jinou společenskou událost, mohou být nové kabiny ideální volbou.

Věříme, že nově vybudovaný areál bude i nadále sloužit nejen sportovcům, ale všem občanům naší obce. Jsme přesvědčeni, že se stane místem setkávání, společných zážitků a příjemně stráveného času napříč všemi generacemi.

V případě zájmu o zapůjčení kabin nebo získání bližších informací o podmínkách pronájmu se obraťte na obecní úřad nebo správce sportovního areálu Miloslava Šubrtu na tel. 723 702 404.

Půjčovné bude činit 2000 Kč + energie.

Těšíme se, že budou nové prostory hojně využívány a přispějí k dalšímu rozvoji společenského života v naší obci.

*Text: Miloslav Šubrt
Foto: Eliška Čapková*

MOTORKY JAKO ŽIVOTNÍ STYL – ROZHOVOR S VOJTOU ČAPKOU A VÍTOU ŠPAČKEM

Burácení motorů, vůně benzínu, adrenalin na startu i přátelství, která vydrží celý život. Tak by se dala stručně popsat naše dvě místní motorkářů – Víti a Vojty. Každý se vydal trochu jinou cestou, jeden k závodnímu motocrossu, druhý k technickému enduru a dobrodružným cestám po rumunských horách. Spojuje je však láska k motorkám, respekt k tomuto náročnému sportu a množství nezapomenutelných zážitků.

Jak jste se vlastně k motorkám dostali? Kdo vás k nim přivedl?

Víta:

Nad tím jsem dneska docela přemýšlel. Popravdě ani nevím přesně, kolik mi bylo let, když jsem začal. Vždycky říkám, že asi kolem osmi let. Úplně od malička jsme nezačínali.

Nejdřív jsme měli doma takovou malou motorku, kterou táta postavil v dílně. Dodnes si pamatuju, jak mi jednou spadla na nohu a měl jsem spálené lýtko. Pak přišla Malaguti, taková malá neřazená motorka, a později první KTM. Ke všemu mě přivedl táta. Sám jezdil a motocross ho strašně bavil. V Rychnově, odkud pocházím, se tehdy jezdilo mistrovství republiky a jeho to k tomu táhlo už od mládí. Nejdřív

jezdil spíš enduro, ale postupně ho víc chytil motocross a tím směrem vedl i mě. Dneska si teprve uvědomuju, kolik tomu rodiče obětovali. Každý víkend závody, cestování, opravy motorek. Kolikrát jsme přijeli večer domů, do deseti se chystala motorka, naložily se věci a ve tři ráno jsme zase vstávali na další závody.

Já jsem třeba první opravdovou diskotéku zažil až někdy v šestnácti. Do té doby byly

víkendy hlavně o motorkách. Ale neměnil bych. Bylo to krásné dětství, a hlavně jsem díky tomu poznal spoustu lidí. Na závodech jsme byli jako jedna velká rodina.

Vojta:

Já začínal asi kolem deseti let.

Pamatuju si, že nás mamka občas vozila na pionýru a mně se to strašně líbilo. Pocházím z Bystřice nad Pernštejnem a fungoval tam bývalý svazarmovský motocrossový oddíl. Měl jsem starší kamarády a ti měli různé upravené motorky.

Byly to většinou různé přestavby z ČZ 125 nebo podobných strojů. Dávaly se tam jiné karburátory, různé díly z jiných motorek. Prostě klasické domácí úpravy. Mně se to líbilo hlavně proto, že to dělalo hluk a na tehdejší dobu to jelo jako blázen.

Jenže ty motory moc nevydržely. Takže jsme vlastně víc opravovali, než jezdili. Díky tomu ale dneska dokážu rozebrat motor z Jawy nebo ČZ skoro poslepu. Pak jsem jednu takovou motorku koupil od kamarádů, později jsem dostal Jawu 250 v krabicích a dal jsem si ji dohromady. Od té doby jsem jezdil pořád. Později jsem přisedlal na silniční motorky a terén mě na dlouhou dobu opustil. Vrátil jsem se k němu až mnohem později.

Jakých úspěchů jste během vašeho závodění dosáhli?

Víta:

Největším úspěchem pro mě bylo vítězství v celkovém hodnocení seriálu Vysočiny

v kategorii Super Hobby a o rok později třetí místo v kategorii Hobby mezi dospělými jezdci. Hodně si ale cením i toho, že se pořád držím u závodění, a že jsem letos po hodně letech dokázal znovu vyhrát celý závodní den – od kvalifikace až po finálové jízdy. To se mi povedlo na závodě Moravský Drápák v kategorii Hobby a měl jsem z toho obrovskou radost.

Vojta:

Já jsem nikdy nebyl vyloženě závodní typ jako Vítek. Věnuju se hlavně enduru a baví mě technické a vytrvalostní závody. Za svůj největší úspěch považuju dokončení závodu Drápák Rodeo, který je mezi enduro jezdci považovaný za jeden z nejtěžších závodů v České republice.

Letos jsem ho jel už v kategorii Expert, což je kategorie těsně pod profesionály. V enduru ale člověk často neřeší ani tak umístění jako to, že závod vůbec dokončí. Když řeknete mezi enduristy, že jste dojeli Drápák Rodeo, každý ví, o čem je řeč.

Kromě závodů si ale hodně cením i každoročních výprav do Rumunska, kde jezdíme několik dní v horách a objevujeme místa, kam by se člověk jinak vůbec nedostal.

Je něco, čím se liší endurová a motocrossová motorka?

Vojta:

Toho je spousta.

Lidé vidí novou motorku a myslí si, že se na ní rovnou jede závod. Jenže když koupíš novou endurovou KTM za nějakých 280 tisíc, tak si můžeš připravit dalších padesát tisíc na ochranu.

Chrániče kotoučů, chrániče motoru, chrániče výfuku, kryty různých částí motorky.

Když ti v lese kámen ohne brzdový kotouč nebo prorazí víko motoru, závod pro tebe končí. Takže endurová motorka musí být hlavně odolná. U motocrossu se řeší váha a rychlost. U endura potřebuješ, aby něco vydržela.

Máte nějakou historku nebo zážitek, na který nikdy nezapomenete?

Víťa:

Za těch dvacet let na závodech by těch historek bylo opravdu strašně moc. Když

jsme tomu s tátou věnovali maximum, objeli jsme klidně třicet i více závodů za rok. Prakticky každý víkend jsme byli někde na trati.

Ale jedna historka je poměrně čerstvá a Vojta se jí směje dodnes.

Rozhodli jsme se spolu jet tříhodinový závod dvojic. Trať byla kombinací motocrossu a endura a obsahovala i různé překážky. Já jako motocrossový jezdec jsem z některých prvků nebyl úplně nadšený. Největší respekt jsem měl z jedné velké klády. Ráno jsme si trať několikrát prošli a Vojta se mi pořád smál, že z té klády mám větší strach než ze všeho ostatního. Nakonec jsem šel na start já. Start se povedl, jel jsem někde v první

desítce. Překonal jsem pražce, gumy a pak přišla ta kláda.

A přesně se stalo to, čeho jsem se bál.

Najel jsem na ni moc rychle, motorka mě vykopla přes řídítka a skončil jsem v největší kaluži na celé trati. Vyrázil jsem si dech a chvíli jsem se jen sbíral ze země. Jediné, na co jsem myslel, bylo dostat se zpátky do depa a předat štafetu Vojtovi, aby mohl pokračovat.

Nakonec jsme závod dokončili, ale tehdy jsem si říkal, že horší scénář už snad ani neexistuje.

Vojta:

Já si to pamatuju trochu jinak.

Od rána Vítek chodil po depu a pořád opakoval: „Ty jo, ta kláda... Jak já ji pojedu?“ Já mu říkal: „Normálně přijedeš, zvedneš přední kolo a přejedeš ji.“ Pak odstartoval a chvíli jel výborně. Já stál připravený v depu. Věděli jsme, že se budeme střídat po dvou kolech.

Čekám. Přijede první jezdec, druhý, třetí, desátý, patnáctý... a Vítek nikde.

Říkám si: „No tak to je průšvih.“

Pak jsem najednou viděl, jak do depa přijíždí jedna velká koule bahna. Teprve když zastavila, poznal jsem, že je to Vítek.

Víťa:

Ještě jedna historka mě napadne okamžitě.

Táta tehdy závodil a já dělal mechanika. Bylo to v Pacově na mistrovství republiky. Jel jsem umýt motorku do mycího boxu. Když jsem vyjížděl ven, podařilo se mi urazit hydrant. V tu chvíli začala obrovským proudem stříkat voda přímo do zázemí jednoho z hlavních jezdců mistrovství republiky. Všude byly louže, mokré věci, mokré stany. Já stál vedle toho a vůbec nevěděl, co mám dělat.

Snažil jsem se to držet rukou, pak jsem běžel pro pořadatele, ale než se to vyřešilo, měl ten jezdec v depu skoro povodeň.

Vojta a co Rumunsko? Zažili jste i tam nějaké zajímavé situace?

Vojta:

Rumunsko je kapitola sama pro sebe.

Letos jsme tam třeba narazili na hodně čerstvých medvědích stop. Náš rumunský kamarád nám říkal, že jsou opravdu čerstvé, takže jsem měl upřímně větší respekt než kdy dřív.

Ale ještě větší problém bývají ovčáctí psi.

To jsou psi, které si člověk tady vůbec neumí představit. Proti nim vypadá běžný vlčák jako štěně. Když se proti vám rozběhnou, není to nic příjemného. Jsou rychlí, obrovští, a hlavně si vždycky vyberou jednoho nebo dva jezdce, na které se zaměří.

Náš rumunský průvodce měl vlastní taktiku. Začal kolem sebe kopat nohama a nějakým způsobem je vždycky odehnal. My jsme se většinou snažili hlavně nezastavit.

Naštěstí se nikomu nic nestalo, ale respekt z nich máme pokaždé.

Od kolika let je podle vás ideální začít, pokud chce někdo jezdit závodně?

Víťa:

Dneska je to úplně jiné než za nás. Existují elektrické motorky, které fungují skoro jako odrážedla. Dítě se na tom naučí rovnováhu, práci s motorkou a pak plynule přejde na další kategorii.

Ale myslím si, že nejdůležitější je, aby to chtělo samo dítě. Já jsem měl období, kdy jsem s tím chtěl seknout. Každý sportovec to někdy zažije. Naši mě tehdy nechali, ať si to rozmyslím, ale nikdy mě do ničeho netlačili. Dneska zpětně vidím, že to udělali dobře.

Když to dítě baví, tak si k tomu cestu najde samo.

Vojta:

Dneska děti začínají opravdu brzy. Adam třeba začínal na elektrické KTM už kolem tří nebo čtyř let. Když dítě nebaví fotbal, nebude z něj fotbalista. A úplně stejně to funguje u motorek.

Rodiče mu můžou vytvořit podmínky, pomoci mu, vozit ho na tréninky, ale ten zájem musí přijít od něj.

Hodně rodičů asi zajímá, kolik takový koníček stojí. Je motocross nebo enduro finančně náročný sport?

Víťa:

To je otázka, na kterou se špatně odpovídá. Když chce člověk jezdit jen tak pro radost, dá se to zvládnout relativně rozumně. Jakmile ale začne závodit, náklady rostou strašně rychle.

Motorka, vybavení, benzín, pneumatiky, servis, doprava, startovné. To všechno něco stojí. A čím víc člověk závodí, tím víc si uvědomuje, kolik toho do něj rodiče investovali. Já to vidím až teď, když si všechno platím sám.

Vojta:

Dneska už jen samotná dětská motorka stojí desítky tisíc korun. Na druhou stranu se dá hodně věcí koupit z druhé ruky. Co bych ale nedoporučil, jsou různé levné čínské motorky, pokud chce člověk opravdu jezdit nebo závodit. A když už někdo chce, aby dítě závodilo, tak je lepší koupit starší kvalitní motorku než novou levnou.

Jak je podle vás důležitá bezpečnost?

Vojta:

Naprosto zásadní. Když už člověk sedne na motorku, měl by mít všechno. Kvalitní helmu, boty, chrániče, ortézy, brýle. To nejsou věci navíc. To jsou věci, které ti můžou zachránit zdraví.

Víťa:

U motocrossu si člověk musí uvědomit jednu věc. Když stojíš na startu, je tam třeba čtyřicet lidí. A všech čtyřicet lidí chce být před tebou. To je jejich jediný cíl. Někteří jedou čistě, někteří méně. Ale všichni chtějí dopředu. Proto vždycky říkáš, že když je na závodech sto nebo dvě stě jezdců, tak minimálně jednoho odveze sanitka.

Nikdy nevíš, kdy to bude zrovna ten den, kdy se to stane tobě.

Vojta:

A u endura je to podobné. Spousta lidí si myslí, že největší nebezpečí je, když uděláš chybu ty sám. Jenže často za to může někdo jiný. Když se ve výjezdu někdo zasekne, spadne nebo udělá chybu před tebou, můžeš do něj narazit. Nebo on do tebe. Co jsem se bavil s klukama na závodech, tak velká část zranění vznikla právě kvůli jinému jezdcovi. A pak je tu ještě jedna věc. Když tě trefí stotřicetikilová motorka, která se někde utrhla a letí z kopce, není to nic příjemného.

Stala se vám za ty roky nějaká vážnější zranění?

Víťa:

Naštěstí nic, kvůli čemu bych musel skončit. Měl jsem obraženou klíční kost, žebra, problémy se zápěstím a spoustu menších úrazů. To k tomu ale prostě patří. Když člověk závodí dvacet let, nějakým pádům se nevyhne.

Vojta:

Já měl koleno, žebra a různé naražení. V enduru je normální padat. Když nevyjedeš výjezd, prostě se s motorkou svalíš dolů a zkusíš to znovu. To není nic výjimečného.

Ale vyloženě nějaký velký úraz, kvůli kterému bych skončil, jsem naštěstí neměl.

Vojto, v rozhovoru mě zaujala jedna věc. Říkal jsi, že podle tebe není vždycky dobrý nápad začínat na slabé motorce.

Vojta:

To je věc, která možná spoustu lidí překvapí. Já si třeba nemyslím, že je automaticky správně koupit si na začátek co nejslabší motorku. Když jsem začínal na silnici, měl jsem Banditu 600.

Jezdil jsem s partou zkušenějších kluků a pořád jsem měl pocit, že nestíhám. Když jsme chtěli předjíždět, oni jen přidali plyn a byli pryč. Já musel podřadit o několik kváلتů, vytočit motor a teprve pak předjíždět. Ve výsledku jsem byl nervóznější a cítil jsem se méně bezpečně.

Pak jsem si koupil Banditu 1200 a zjistil jsem jednu věc. Silná motorka neznamená, že musíš jezdit rychle. Jen máš výkon k dispozici, když ho potřebuješ. Samozřejmě

to neplatí pro každého a člověk musí mít rozum.

Jak fyzicky náročné vlastně motocross a enduro jsou?

Víťa:

To si podle mě spousta lidí vůbec neumí představit. Když člověk vidí motorku, řekne si, že na ní přece jen sedíš. Jenže motocross je úplně něco jiného. Za jedno kolo několikrát vstaneš, sedneš si, pracuješ nohama, rukama, řadiš, brzdiš, držíš motorku ve vzduchu, dopadáš po skocích. Když si to člověk spočítá, udělá během jedné rozjížděky stovky pohybů. A pořád se pohybuješ někde mezi 150 až 200 tepy za minutu.

Proto je motocross považovaný za jeden z fyzicky nejnáročnějších sportů vůbec.

Vojta:

A v enduru to trvá klidně několik hodin. Když někde v kopci převrátíš motorku a musíš ji tahat zpátky nahoru nebo dolů, je to strašná práce. Lidi si neuvědomují, jak těžká ta motorka je.

A když je ještě zapadlá v blátě nebo zaklíněná o kořen, tak ji kolikrát skoro nejde zvednout. Proto jsme po závodech nebo po pořádném ježdění rozbití ještě několik dní. Já vždycky říkám, že člověk jde v pondělí do práce a do středy ho bolí úplně všechno.

Jaké motorky máte dnes a jsou něčím speciální?

Víťa:

Momentálně jezdím na Yamaze YZ450F, ročník 2022.

Není na ní nic úplně speciálního ve smyslu nějakých extrémních úprav. Ale speciální je pro mě osobně. Jenže já měl vždycky jeden sen – koupit si úplně novou motorku za vlastní peníze. Do té doby mě podporovali rodiče, kupovali mi motorky a pomáhali mi. Samozřejmě jsem si později vydělával sám, ale tahle byla první, kterou jsem si pořídil opravdu z vlastních našetřených peněz.

Má pro mě takovou citovou hodnotu, že ji prostě prodat nechci. Udělali jsme potřebné opravy a jezdím dál.

Vojta:

Já mám KTM 300 EXC, dvoutakt. Dá se říct, že je to taková klasika mezi enduristy.

Na endurové motorce ale nejsou nejdůležitější koně nebo maximální rychlost. Důležitější je, aby něco vydržela. Proto je na ní strašně moc ochranných prvků. Máme chrániče brzdových kotoučů, chrániče motoru, karbonové kryty výfuku, různé kryty proti kamenům a podobně. Když totiž v lese trefíš kámen a ohneš kotouč, závod končí. Když prorazíš víko motoru, vyteče olej a závod končí taky.

Kdybyste měli neomezený rozpočet a mohli si koupit jakoukoliv motorku na světě, co by to bylo?

Víťa:

To je zajímavá otázka. Popravdě bych si asi nekoupil jinou motorku.

Možná bych si pořídil nějakou pěknou Babettu na ježdění kolem domu, ale co se týká motocrossu, asi bych zůstal u Yamahy. Spíš bych investoval do podvozku, tlumičů a dalších věcí.

A hodně mě láká jedna věc – elektrické motocrossové motorky.

Měl jsem možnost si jednu vyzkoušet, ale bylo to po několika hodinách tréninku a měl jsem respekt. Přeci jen osmdesát koní v elektrice je něco úplně jiného. Takže kdybych měl neomezený rozpočet, asi bych si jednu pořídil a pořádně ji vyzkoušel.

Vojta:

Já to mám podobně. Určitě bych si koupil zase KTM 300. Nejvíc bych ale investoval do podvozku. Kdo to nikdy nezažil,

ten si neumí představit, jaký rozdíl dokážou udělat správně nastavené tlumiče. Dneska existují specialisté, kteří se ti celý den věnují. Jezdíš, oni upravují nastavení, znovu jezdíš, zase upravují. Na konci dostaneš motorku nastavenou přesně na sebe. To je podle mě mnohem větší rozdíl, než koupit novější model.

Máte ještě nějaký nesplněný motorářský sen?

Víťa:

Když jsem byl mladší, vždycky jsem říkal, že bych si chtěl na mistrovství republiky vyjet alespoň jeden bod. Body bere prvních dvacet jezdců a pro mě to byla taková hranice. Samozřejmě mám radost z výsledků, ale mnohem víc si užívám samotnou jízdu. Když slezu z motorky a vím, že jsem jel dobře, že jsem si závod užil a nechal na trati maximum, mám z toho často větší radost než z konkrétního umístění.

Vojta:

Já bych si jednou chtěl zkusit nějaký větší rumunský závod. Ne kvůli výsledku. Spíš kvůli tomu zážitku. Rumunsko je pro enduro úplně jiný svět a zažít tam opravdový závod by bylo skvělé. Jenže člověk musí skloubit práci, rodinu a všechny povinnosti.

Takže uvidíme.

Co byste vzkázali mladým klukům a holkám, kteří o motorkách

přemýšlejí?

Víťa:

To je těžká otázka. Když jsem nad tím přemýšlel, napadla mě jedna věc. Vytrvat. To je asi to nejdůležitější. Dneska je těžký den. Zítra může být ještě těžší. Ale pozitivní to může být krásné. To jsem někde slyšel a hrozně se mi to líbí. Protože ono to přesně vystihuje sport. Tréninky bolí. Člověk je unavený. Někdy se nedaří. Někdy má chuť se na to vykašlat. Ale když vydrží, výsledky přijdou. A nemusí to být zrovna medaile nebo vítězství. Stačí ten pocit, že ses zlepšil. Že umíš něco, co jsi ještě před měsícem neuměl. To je podle mě největší odměna.

Vojta:

Já bych možná nechtěl nic vzkazovat jezdcům. Spíš lidem kolem. Aby byli k enduru trochu tolerantnější. Je to složité téma. Enduro nemá moc míst, kde se dá legálně trénovat. Většina lidí si myslí, že jezdcí schválně někoho obtěžují. Ale většina z nás se naopak snaží jezdit tam, kde nikomu nepřekážíme. Nikdo nechce dělat problémy. Jen chceme dělat sport, který máme rádi.

Tak bych si přál trochu víc pochopení.

Závěrečné poděkování

Víťa:

Jestli můžu, tak bych na závěr opravdu rád poděkoval všem lidem, kteří mě během těch let podporovali.

V první řadě tátovi.

Objeli jsme spolu neskutečné množství

závodů a zažili tolik věcí, že by to vydalo na samostatnou knihu. Kolikrát jsem chtěl skončit. Kolikrát jsem měl pocit, že už to nemá cenu. A on mě vždycky podržel. Dneska, když si všechno platím sám a vidím, kolik času, práce a peněz za tím je, si toho vážím ještě mnohem víc než dřív.

Poděkovat chci samozřejmě i mamce. Ona držela celou rodinu pohromadě a bez ní by to taky nešlo.

Velké poděkování patří Ádě. Od té doby, co jsme spolu, mě podporuje, i když máme dítě a motocross je časově i finančně náročný koníček. Vážím si toho, že mi pořád umožňuje dělat to, co mám rád.

Poděkovat chci i její rodině. Jejímu tátovi, mamce, všem kolem. Třeba i za to, že si můžu půjčit auto na závody, když je potřeba. To jsou věci, které možná nejsou vidět, ale bez nich by to nešlo. Pak samozřejmě všem kamarádům, kteří se kolem motorek pohybují.

Vojtovi, protože bez něj bych se nikdy nepustil do některých nových výzev a nezažil bych třeba naši tříhodinovku.

A velké poděkování patří i týmu Region Racing s.r.o. Jsem v něm už třináctou sezonu a vždycky za mnou stál. I když jsem byl nějakou dobu v zahraničí a nezávodil, nechali mě v týmu a podporovali mě dál.

A nakonec děkuju všem lidem, kteří stojí kolem tratí, fandí a drží palce. Protože motocross se sice jede na motorce, ale člověk na to nikdy není úplně sám.

*Text: Miloslav Šubrt
Foto: Vít Špaček a Vojtěch Čapka*

KDYŽ LOUKA SKRÝVÁ NOVÝ ŽIVOT

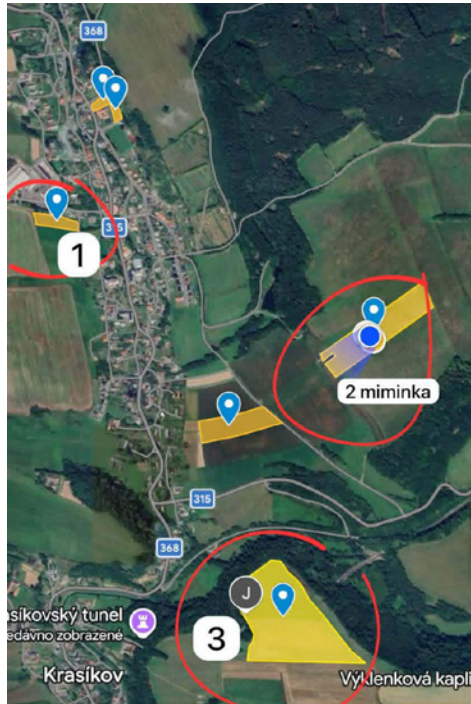
Jaro a začátek léta jsou obdobím, kdy louky ožívají nejen kvetoucími rostlinami, ale také novým životem. Právě v tomto období přicházejí na svět mláďata srnčí zvěře, která tráví první týdny života ukrytá ve vysoké trávě. Zatímco pro ně louka představuje bezpečný úkryt, pro zemědělce nastává čas senoseče, kdy je potřeba posekat porost na seno a krmivo pro hospodářská zvířata.

Do určitého stáří mají malá srnčata zvláštní obranný instinkt, a navíc nemají výrazný pach. Když vycítí nebezpečí, neutíkají, ale přikrčí se k zemi a zůstávají nehybně ležet. Tento přirozený způsob ochrany je sice chrání před predátory, ale během sečení se může stát osudným. Zajímavostí je, že vždy když chce mláďe zalehnout, odchází

od matky a určí si samo místo. Je to právě z toho důvodu, aby ho žádný predátor nemohl podle pachu najít. Srna může mít 1-3 srnčata. Mláďata často zůstávají ukrytá až do poslední chvíle a řidič zemědělské techniky je ve vysokém porostu nemusí vůbec spatřit.

Naštěstí se ochrana srnčat v posledních letech stává stále důležitější a získává si pozornost mnohých zájmových skupin například Stop sečení srnčat. Tato skupina dobrovolníků působí i v našem okolí. Před sečením se louky procházejí, využívají se lovečtí psi, různé plašiče, nebo moderní technologie, například drony s termovizí, které dokážou mláďata ve vysoké trávě odhalit. Díky spolupráci zemědělců, myslivců a dobrovolníků se každoročně

podarí zachránit tisíce srnčat. Na druhou stranu je však potřeba také zmínit, že spolupráce má stále velké rezervy a je co zlepšovat. I přes to, že ze zákona vyplývá povinnost hospodářického subjektu na zemědělské půdě v dostatečném předstihu hlásit předem sečení, se tak ne vždy děje. Problematika má však dvě strany mince, a ne pokaždé je možné vše zkoordinovat, svoji roli často sehrává počasí, nedostatek lidí, problémy s technikou a podobně.

Je velice žádoucí, aby se do pomoci zapojila i veřejnost ve spolupráci s místními mysliveckými spolky, protože dobrovolníků není nikdy dost.

V naší lokalitě je spolupráce zdejšího Zemědělského obchodního družstva Žichlínek a Mysliveckého spolku LUK Tatenice na dobré úrovni. Vždy je potřeba senoseče předem plánovat, aby bylo možné zorganizovat záchrannou akci.

V příštím roce bychom se jako obec také rádi zapojili a přispěli tak k záchraně srnčat v obci a okolí, kde se nacházejí rozsáhlé zemědělské plochy.

Jak můžu konkrétně pomoci?

- ▶ Dobrovolnictví – reagovat na výzvy obce a mysliveckého spolku a účastnit se záchrany srnčat
- ▶ Pokud jsem drobným zemědělcem hlásit předem senoseč na tel. číslo: 737 806 669. (myslivecký hospodář Mysliveckého spolku LUK Tatenice Filip Kreudz)
- ▶ Obec – podílet se na koordinaci záchranných akcí, spolupráci s mysliveckým spolkem a finanční podporou.

Senoseč je nezbytnou součástí zemědělství, ale zároveň obdobím, kdy je potřeba myslet na ochranu volně žijících zvířat. Každé zachráněné srnče je důkazem, že moderní hospodaření a ohleduplný přístup k přírodě mohou jít ruku v ruce. Stačí trocha pozornosti, spolupráce a ochoty pomoci tam, kde se lidská činnost setkává s křehkým životem ukrytým v letních loukách.

Text: Martin Novotný, Eliška Čapková

KDO PÍŠE OBECNÍ KRONIKU?

Možná jste někdy přemýšleli, kdo zaznamenává dění v obci, aby se na něj nezapomnělo. Od roku 2019 působím jako obecní kronikářka a mým úkolem je zapisovat důležité události, které utvářejí život naší obce.

Kronika není jen soupis dat a rozhodnutí. Je to paměť obce. Zaznamenávají se do ní významné události, kulturní a společenské akce, činnost spolků, proměny obce, ale i drobné okamžiky, které dokreslují každodenní život. Díky kronice si jednou budou moci naši potomci udělat obrázek o tom, jak se u nás žilo.

Při psaní kroniky vycházím z dostupných podkladů, fotografií, obecních dokumentů i informací od místních obyvatel a spolků. A právě zde bych chtěla požádat o spolupráci i vás. Pokud máte fotografie, zajímavosti, vzpomínky nebo informace o akcích, které by neměly zapadnout, budu ráda, když se se mnou podělíte.

Vznik kroniky ale nekončí samotným napsáním textu. Po dokončení zápisů zajišťuje tisk kroniky firma Tiskárna Kulhánek z Lanškrouna a její finální podobu dotváří ruční vazba, kterou provádějí žáci oboru knihař ze Střední

odborné školy a Středního odborného učiliště Lanškroun. I díky jejich práci vzniká kronika nejen jako historický dokument, ale také jako krásná knižní památka pro budoucí generace.

Kronika vzniká pro nás všechny – aby příběh naší obce zůstal zachovaný i pro další generace. Děkuji všem, kteří pomáhají uchovávat historii naší obce.

Radka Karlová, kronikářka obce

KDYŽ SE ČLOVĚK DOSTANE K PTÁKŮM OPRAVDU ZBLÍZKA

V sobotu ráno 18. dubna mi zazvonil telefon. Volal kamarád z Dolní Čermné Aleš Hampl, který se ve svém volném čase věnuje ornitologii. Jeho zpráva byla stručná: „Přijed' za kravín k altánu, mám pro tebe překvapení.“ Zvítězila zvědavost, a tak jsem se s Pepíčkem vydala na místo. A překvapení opravdu stálo za to. Za altánem Aleš společně s kolegou Milošem Peitnerem právě kroužkovali odchycené ptáky. Na první pohled nenápadná činnost se během chvíle proměnila

v jedinečný zážitek – možnost vidět z bezprostřední blízkosti ptáky, které běžně jen zahlédneme mezi stromy nebo uslyšíme zpívat. Pro odchyt použili speciální jemné ornitologické sítě. Menší druhy byly odchyťovány do sítí umístěných v náletových dřevinách napravo od altánu. Pro dravce byla síť připravena v remízku pod kopcem pod altánem. Po odchytu byli ptáci opatrně vyjmuti ze sítí a někteří byli dočasně umístěni do textilního vaku, než přišli na řadu ke kroužkování. Během

naší relativně krátké návštěvy se podařilo odchyťit několik zajímavých druhů – pěvušku modrou, kosa černého, pěnici černohlavou, budníčka menšího, káně lesní, červenku obecnou i sýkoru koňadru. Každý odchycený pták byl identifikován a následně okroužkován.

Možná si někdo položí otázku – proč se vlastně ptáci kroužkují? Kroužkování patří mezi nejdůležitější metody výzkumu ptáků. Každý kroužek má jedinečné označení a umožňuje sledovat osudy konkrétního jedince. Ornitologové díky tomu získávají cenné informace o délce života ptáků, jejich biologii, úspěšnosti hnízdění i o migraci. Zjišťují například, kudy jednotlivé druhy táhnou, jak daleko se pohybují,

kolik ptáků do určité oblasti přilétá a kolik se jich v dalších letech vrací zpět. Taková data pomáhají lépe porozumět změnám v přírodě i chránit prostředí, které ptáci potřebují.

Pro mě osobně to bylo připomenutí toho, že i na místech, kolem kterých běžně procházíme, se odehrává neuvěřitelně zajímavý život – stačí mít oči otevřené. A někdy také kamaráda ornitologa, který zavolá a řekne: „Přijed', mám pro tebe překvapení.“

Text a foto: Radka Karlová

Z KLUBU DŮCHODCŮ

MÁJOVÁ VESELICE 19. 5. 2026

Hezké chvíle a společné odpoledne s důchodci okolních obcí nás čekalo na Májové veselici v Horním Třešňovci. Tradičně bohaté občerstvení, svižná hudba k poslechu i tanci, ale hlavně napínavé okamžiky při otvírání losů... nakonec jsme si s výhrami odnesli i příjemný pocit hezkého odpoledne.

Text i foto : Marie Janská

CESTOVÁNÍ PO KUBĚ

Ve čtvrtek 21. 5. 2026 se členové našeho „Klubu důchodců“ zúčastnili vyprávění o Kubě s policejní preventivní a cestovatelkou Nikolou Zavřelovou. Celé, skoro dvouhodinové vyprávění, bylo velmi poutavé a zajímavé. Nikolou mluví velmi dobře španělsky, což jí při cestování velmi pomáhalo.

Povídání o celé Kubě prokládala i historií o vzniku Kuby, o její revoluci a hrdinech. V dnešní době má Kuba velké starosti a mnozí její občané jsou novodobými hrdiny. Jejich život není opravdu lehký. Mají krásnou přírodu, ale ve městech je vidět, že chybí kapitál. Jsou to velmi veselí lidé, mají rádi zpěv a tanec. Často žijí jen z toho, co si sami vypěstují.

Paní cestovatelka vše doplnila velkým množstvím fotografií a prozradila také, že s dobrou partou se dá překonat nepohoda i těžkosti.

*Text : Eva Šubrtová
Foto : Marie Janská*

POCHOD NA GANSBERG 23. 5. 2026

Po dlouhých 2 letech, kdy nám nepřálo počasí, se letos konečně zadařilo. V sobotu 23. 5. 2026 se potvrdila dlouho avizovaná předpověď krásného počasí, a tak se v 11 dopoledne okolo 30 účastníků sešlo

před místní hospodou, aby společně vyrazili vstříc dobrodružství. První zastávka s krásným výhledem na občerstvení byla u altánu nad kravínem. Další kroky už směřovaly Kátrem na Lázek. Po krátkém občerstvení pod rozhlednou jsme vyrazili do finální destinace, kde už na nás čekala hasičská dodávka s párky, chlebem a dřevem a každý si tak mohl opéct svoji odměnu za zdolané kilometry. Po takto vydařeném pochodu budeme doufat v dobré počasí i příští rok a těšit se na minimálně stejnou účast. Díky všem účastníkům za celý TJ SOKOL Lubník.

Text: Jakub Karel

Foto: Jakub Karel, Roman Šilar

VYBAVENÍ ŠATEN SPORTOVNÍHO AREÁLU V LUBNÍKU

TJ Sokol Lubník se dlouhodobě zaměřuje na pořádání různorodých kulturních a sportovních akcí zejména pro rodiny s dětmi. K tradičním každoročním akcím náleží dětský karneval, turistický pochod na Gansberg, letní zájezd pro děti, dračíada, rozsvícení vánočního stromu s tvořivými dílnami nebo veřejné bruslení. Tyto akce jsou nejen mezi místními velmi oblíbené, účastní se jich také mnoho návštěvníků ze širšího okolí. Dále se členové spolku podílejí ve spolupráci s obcí na pořádání pouťových slavností nebo

s místními dobrovolnými hasiči na hasičském loučení s prázdninami.

V loňském roce byl dokončen nový sportovní areál, který bude sloužit jako sportoviště, ale také jako zázemí pro řadu společenských akcí. TJ Sokol Lubník vystupuje v roli uživatele a správce celého areálu. Jelikož prozatím tvořily šatny pouze holé zdi, rozhodli jsme se požádat o dotaci na dovybavení.

Výsledkem projektu je pořízení nového interiérového vybavení. Jedná se

zejména o lavice s věšáky, dva nové stoly, dvě vestavěné skříně a malou kuchyňskou linku s nerezovým pultem a se spotřebiči (chladnička a myčka na nádobí). Dále byly pořízeny tři kusy setů dřevěného zahradního nábytku skládající se ze stolu se dvěma lavicemi. Veškeré vybavení bude sloužit zejména pro volnočasové sportovní aktivity či pro pořádání různých akcí pro veřejnost v prostoru sportovního areálu. Jedná se o různé akce jako jsou turnaj v nohejbalu či volejbalu, drakiáda, pálení čarodějnic, loučení s prázdninami, dětský den a podobně. Areál je volně přístupný a je využíván jak ze strany členů spolku, tak ze strany široké veřejnosti a mládeže.

Celkové výdaje projektu jsou 249 423,27 Kč, z toho dotace ze Státního zemědělského intervenčního fondu ve

výši 199 408 Kč, vlastní podíl obce je tedy 50 015,27 Kč.

Dotace byla čerpána prostřednictvím výzvy č. 4 SZP – Základní služby, obnova obcí a spolků, kterou vyhláší MAS Lanškrounsko, z. s. v rámci Fiche 5 - Základní služby obnova obcí. Místní akční skupina Lanškrounsko, z. s. je apolitické nezávislé sdružení občanských, neziskových organizací, soukromé podnikatelské sféry a veřejné správy. MAS spolupracuje na rozvoji venkova a zemědělství, zlepšování kvality života a životního prostředí. Jedním z nástrojů je získávání a rozdělování finanční podpory z EU i dalších zdrojů koncovým žadatelům. Jak MAS pomáhá v našem regionu se můžete dozvědět na www.maslanskrounsko.cz.

Text: Eliška Čapková - za TJ Sokol Lubník

Spolufinancováno
Evropskou unií

NOHEJBALOVÝ TURNAJ V OSTROVĚ

Během posledních let jsme opakovaně reprezentovali jako Rafani Lubník na nohejbalovém turnaji v Ostrově. Letos 30. 5. 2026, stejně tak jako minulý rok, jsme dali dohromady dva týmy. Oba vyrovnané a připravené bojovat o nejvyšší příčky. Los nás rozdělil do dvou skupin po 4 týmech, z nichž se postupovalo do vyřazovacích bojů. Dlouhou dobu to vypadalo, a všichni doufali, že bude

Rafanské finále. To se bohužel nekonalo, ale i tak jsme domů pohár přivezli po finálovém vítězství 2:0 na sety. Díky všem hráčům, fanouškům, kteří nás dojeli podpořit na místo a organizátorům za celou akci. Turnaj byl výborný a příští rok se pokusíme o obhajobu.

*Text: Jakub Karel
Foto: Petr Janeček*

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

24. 4. 2026 proběhlo již tradiční pálení čarodějnic, jako obvykle s předstihem, což se prokázalo opět jako velice úspěšně zvolený termín. Počasí přálo a návštěva díky tomu byla opravdu vysoká. Nové posezení praskalo ve švech a bylo zcela zaplněno. Přistavěný stan, který tvořil nejen další prostor pro posezení, ale zároveň sloužil jako závětrí, se též těšil z plně využití kapacity. Všechny dostupné pochutiny i pítí mizelo s nadpřirozenou rychlostí. Doufáme, že občasná čekání na svoje objednané dobroty návštěvníky neodradilo a tento čas naopak využili k povídání s přáteli

a známými. Čarodějnický rej i letos obklopil ohniště a pobavil všechny přihlízející. Moc děkujeme všem za účast a podporu, kterou jste prokázali svojí přítomností až do nočních hodin.

Těšíme se na další ročníky díky vám.

Děkuji organizátorům, obci a TJ Sokol Lubník za pomoc.

*Za SDH Lubník náměstek a jednatel Petr Janeček velitel družstva
Foto: Jakub Karel*

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ DAMNÍKOV 8. 5. 2026

Dne 8. 5. 2026 se pořádala jako každoročně okrsková soutěž v Damníkově s námětovým cvičením. Po příjezdu na fotbalové hřiště v Damníkově proběhlo námětové cvičení na místě sběrný dvůr, který je hned vedle areálu. Bylo nám představena hala na zpracování odpadů a s ní i potřebné podrobnosti, jako jsou únikové východy, rozvaděče a veškeré potřebné věci pro případný hasičský zásah.

Následně proběhlo klání v požárním sportu, kde se utkaly místní jednotky okrsku včetně té naší. Letos jak návštěva, tak počet zúčastněných jednotek byl nad míru uspokojivý.

V přátelském duchu a s potřebným elánem se závod vydařil a náš sbor se umístil na krásném čtvrtém místě. Začlenili jsme do týmu nové rekruity, kteří uspěli na výbornou a pomohli nám zabezpečit dva platné pokusy, z čehož mám velkou radost. Zázemí a podmínky byly pořadatelé připraveny na výbornou za což jim patří díky.

*Za SDH Lubník
Náměstek a jednatel Petr Janeček velitel družstva
Foto: Iveta Langrová*

VÝROČÍ 150LET SDH TŘEBOVICE

30. května 2026 se uskutečnila akce 150let výročí od založení sboru SDH Třebovice. SDH Lubník byl požádán, aby přijel podpořit místní akci s naší Pragou RN jako reprezentaci historické techniky. Toto významné výročí, které se konalo na fotbalovém hřišti v Třebovicích, bylo provázeno zajímavými doprovodnými akcemi jako například: sekyrkové cvičení hasičů z Líšnice, ukázka zásahu HZS SŽ při dopravní nehodě, kouzelnickým vystoupením, výstavou historické i současné hasičské techniky a okrskovou soutěží v požárním útoku.

Vše bylo zakončeno taneční zábavou se skupinou Metaxa. Počasí i účast se pořadatelům povedla naplnit nad míru skvěle.

*Za SDH Lubník náměstek a jednatel Petr
Janeček velitel družstva
Foto: Lubomír Klug a Roman Šilar*

PROJEKT VYBAVENÍ SDH LUBNÍK

SDH Lubník se kromě aktivit na poli požární ochrany, věnuje také pořádání kulturních akcí pro veřejnost. K našim tradičním každoročním akcím patří pálení čarodějnic, loučení s létem nebo ve spolupráci s obcí pouťové slavnosti. Tyto akce jsou nejen mezi místními velmi oblíbené.

Rozhodli jsme se požádat o dotaci na nové vybavení, které zcela jistě poslouží ke zkvalitnění průběhu všech uvedených akcí. Zlepší se celkový zážitek pro účastníky a přinese to i řadu výhod pro pořadatele, což povede k posílení komunitního života a větší pospolitosti. Některé menší vybavení (např. stan 3x3 m) bude využito také při účasti členů na hasičských soutěžích a akcích, nebo při srazu veteránů s renovovaným automobilem Praga RN (r.v. 1952).

V rámci projektu byl pořízen velký stan (12x6 m) a dva nůžkové stany (6x3 m a 3x3 m) včetně příslušenství, 12 ks pivních setů, 15 ks skládacích židlí, jeden skládací kulatý stůl a 6 ks skládacích barových stolků, 2 ks skládacích hliníkových stolů a 10 ks skládacích dřevěných lehátek. Celkové výdaje projektu jsou 231 274,35 Kč, z toho dotace ze Státního zemědělského intervenčního fondu ve výši 184 404 Kč, vlastní podíl obce je tedy 46 870,35 Kč.

Dotace byla čerpána prostřednictvím výzvy č. 4 SZP – Základní služby, obnova obcí a spolků, kterou vyhlašuje MAS Lanškrounsko, z. s. v rámci Fiche 5

- Základní služby a obnova obcí. Místní akční skupina Lanškrounsko, z. s. (dále jen MAS) je apolitické nezávislé sdružení občanů, neziskových organizací, soukromé podnikatelské sféry a veřejné správy. MAS spolupracuje na rozvoji venkova a zemědělství, zlepšování kvality života a životního prostředí. Jedním z nástrojů je získávání a rozdělování finanční podpory z EU i dalších zdrojů koncovým žadatelům. Jak MAS pomáhá v našem regionu se můžete dozvědět na www.maslanskrounsko.cz.

Text: Eliška Čapková – za SDH Lubník

Spolufinancováno
Evropskou unií

ZMĚNA OTEVÍRACÍ DOBY V MÍSTNÍM OBCHODĚ

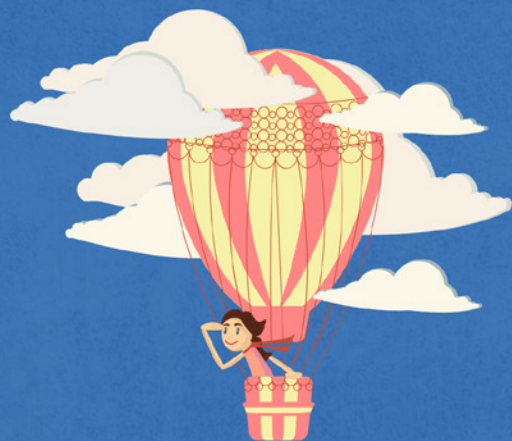
Pondělí	7:30 – 15:30
Úterý	7:30 – 15:30
Středa	7:30 – 15:30
Čtvrtek	7:30 – 12:00
Pátek	7:30 – 15:30
Sobota	8:00 – 10:30
Neděle	ZAVŘENO

Platné od 1. 6. 2026

POZDRAV Z VÝLETU

Natoč krátké video z výletu

Předej tip na zajímavý výlet ostatním!

VIDEO POSÍLEJ DO 31. 8. 26

**NA: MISTOSTAROSTA@LUBNIK.CZ
DO: CHATU-MESSENGER OBCE**

HASIČSKÉ LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

 závod o poháry

 občerstvení

 odměny

 skákací hrad

 posezení s přáteli

 letní kino

FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ

SO 29. 8. 2026

Od 13:30 zápis účastníků do kategorií

Od 14:00 ZÁVOD

Princezna stokrát jinak

26. června - 28. června
2026

POUŤOVÉ SLAVNOSTI

Pátek 17:00 Smyslohrátky
Centrum pro rodinu Lusiana

Sobota 14:00 Airsoftová střelnice Fénix
14:00 Malování na obličej
20:00 Hudební vystoupení Beat Revolt

Neděle 10:00 Mše svatá-kostel sv. Petra a Pavla
14:00 Fotbalové klání Lubník x Gotkytle

**Dotované atrakce
Bohaté občerstvení**